

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/123/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621202994
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5621202994.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobkyne: Mgr. U. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom R. XXXX/X, W. I., zastúpenej Mgr. I. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXX/X, M., proti žalovanému: Mesto Liptovský Mikuláš, so sídlom Štúrova 1989, Liptovský Mikuláš, IČO: 00 315 524, zastúpenému HADBÁBNY & spol. advokátska kancelária, s.r.o., Prielohy 1012/1C, Žilina, IČO: 47 249 722, o povinnosť uverejniť odpoveď, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 6C/26/2021-423 zo dňa 22. 02. 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému voči žalobkyňi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš zamietol žalobu, ktorou žiadala žalobkyňa, aby súd uložil žalovanému uverejniť odpoveď do 35 dní od právoplatnosti rozsudku v čísle mesačníka MIKULÁŠ - informačný mesačník pre občanov evidenčné číslo v MK SR: EV 3834/09, ISSN: 13392425 na rovnocennom mieste a rovnakým písmom, akým bolo uverejnené pôvodné skutkové tvrdenie s označením "Odpoveď" zverejnená na základe rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš príslušnej spisovej značky a dátumu rozhodnutia. Obsahom odpovede mal byť text: "V mesačníku Mikuláš, z mája roku 2021 bol uverejnený článok s titulkom "Viacerí mestskí poslanci mohli spáchať trestný čin", v ktorom som ja aj moji kolegovia z klubu Nový Mikuláš a Skutočne nezávislí poslanci obvinená z nečinnosti a nedbanlivosti pri starostlivosti o životné prostredie. Tieto tvrdenia sa nezakladajú na pravde a dotýkajú sa mojej i našej cti ako aj dobrej povesti. Poslancom nikdy nebolo predložené rozhodnutie Slovenskej inšpekcie životného prostredia s konkrétnym termínom pre uzavretie skládky. Keďže zo žiadneho poslancom predloženého dokumentu nevyplýva termín prekrytia skládky a ani povinnosť jej prekrytia, poslanci nemohli rozhodnúť o úvere 1,6 milióna Eur. Nevieme, či táto povinnosť existuje, a tak si N. H. nesplnil základnú povinnosť predložiť poslancom podklady na rokovanie. Jeho tvrdenie, iste uzná každý, nestačí. Vynaložili by ste 1,6 milióna Eur, lebo niekto si tvrdí, že treba? Alebo by ste si riadne našťudovali podklady? Najmä ak ten "niekto" je tak dôveryhodná osoba ako N. H.. Rovnako sa nezakladá na pravde tvrdenie, že som spolu s kolegami zapríčinila mojou, resp. našou nečinnosťou a nedbalosťou zmarenie úsilia mesta pri plnení povinností pri ochrane životného prostredia. Sám článok uvádza, že skládka odpadov bola päťkrát témou zastupiteľstva. V skutočnosti to bolo ešte častejšie. Ani raz nám ale nebol predložený dôkaz o množstve vytekanej vody a pri našom poslanceckom prieskume na mieste činu sme zistili, že merače síce ukazujú divoký prúd vody, ale z rúry voda v skutočnosti iba kvapkala!!! Pristihli sme ich pri klamstve. Dali by ste potom 1,6 milióna Eur? N. H. opakovane tvrdí (naposledy v apríli 2021), že "mesto má peňazí ako dreva". Ak je to pravda, pre začatie prác na opätovnom prekrytí skládky nie je potrebný úver." Žalobkyňa žiadala tiež náhradu nemajetkovej ujmy v sume 2 000,- eur. Ďalším výrokom

súd rozhodol o trovách konania tak, že žalovanému voči žalobkyňi priznal nárok na náhradu v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie súd zdôvodnil s poukazom na ustanovenia Tlačového zákona § 5, § 6 ods. 2 písm. e/, § 8, § 10, resp. vec posudzoval aj v súvislosti so znením ustanovení zákona č. 305/2013 Z. z. (o e-Governmente), a to z dôvodu skúmania prekluzívnej lehoty určenej na podanie žaloby. Súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná v zákonnej lehote, avšak neboli naplnené tri zákonné predpoklady, a to existencia zásahu, ktorý je špecifikovaný v § 8 ods. 1 Tlačového zákona, o skutočnosť, že musí ísť o zásah neoprávnený a medzi predchádzajúcimi dvoma predpokladmi musí byť daná príčinná súvislosť. Hmotnoprávnym predpokladom ďalej je skutočnosť, že osoba musí byť uverejnením skutkového tvrdenia dotknutá, nemôže sa jednať len o subjektívny pocit. Z práva na odpoveď sú pritom vylúčené hodnotiace prejavy. Súd skúmaním týchto základných predpokladov dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala vecnú aktívnu legitimáciu na podanie žaloby, napadnutý článok neobsahuje žiadne údaje, z ktorých by bolo možné identifikovať žalobkyňu ako fyzickú osobu a tiež nebola vyvrátená pravdivosť textu, keď údaje, na ktoré poukazovala žalobkyňa, sa preukázali ako pravdivé, resp. sa jednalo o hodnotiaci úsudok. Zamietnutie žaloby následne súd odôvodnil aj tým, že žalobkyňa nepreukázala, že skutkové tvrdenia uvedené v článku akýmkoľvek spôsobom zasiahli do jej cti, dôstojnosti alebo súkromia. Súd tiež bral do úvahy fakt, že je poslankyňou (mestského zastupiteľstva), takže pokiaľ sa na ňu obracajú občania mesta so žiadosťou o vysvetlenie jej činnosti v mestskom zastupiteľstve, je povinná im odpovedať. To, že mesačník Mikuláš neuvereňuje stanoviská poslancov, nie je právne významné v súvislosti s predmetom konania. Súd tiež poukázal na skutočnosť, že požadovaná odpoveď nekorešponduje so skutkovými tvrdeniami sporného článku. Obsah odpovede sama žalobkyňa označila za hodnotiace úsudky a zároveň uviedla, že v odpovedi chce vyjadriť svoj názor. Takáto odpoveď potom nie je v súlade s ust. § 8 ods. 3 Tlačového zákona, z ktorého vyplýva, že odpoveď sa obmedzí len na skutkové tvrdenia, v ktorých sa skutkové tvrdenie poprie, doplní, spresní alebo vysvetlí, nakoľko Tlačový zákon umožňuje dotknutej osobe namietať iba skutkové tvrdenia, je nepríslušné, aby v rámci odpovede bolo umožnené zverejňovať vlastné hodnotiace úsudky, tak ako to požadovala žalobkyňa. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP vzhľadom na úspech sporových strán v konaní.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu podala odvolanie žalobkyňa. Poukázala na ust. § 365 ods. 1 písm. b/, c/, d/, e/, h/ CSP, pričom v odôvodnení odvolania uviedla, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k záverom, ktoré odporujú pravidlám formálnej logiky, a preto sú pre odvolateľku absurdné. Nepresvedčivé bolo zdôvodnenie absencie aktívnej vecnej legitimácie žalobkyne. Súd ignoroval skutočnosť, že z rôznych článkov verejnej komunikácie žalovaného, aj žalobkyne, médií predvolebnej kampane, aj z článkov v samotnom mesačníku Mikuláš sa stalo notoricky známou skutočnosťou, že žalobkyňa je členkou klubu Nový Mikuláš. Záver súdu vyznel tak, že neuvedenie konkrétneho mena žalobkyne je podľa súdu postačujúce, aby stratila práva vyplývajúce z Tlačového zákona, hoci je identifikovateľná ako osoba, ktorej sa skutkové tvrdenia v článku týkajú. Pripomína, že žalobkyňa je verejne známou osobou, členkou klubu Nový Mikuláš a súčasťou väčšiny poslancov, ktorí sú v široko medializovanom politickom spore s N. H. ako primátorom mesta. Vykonaný nebol ani dôkaz oboznámenie sa s vydaním mesačníka Mikuláš za rok 2018 až 2021, kedy poslanci zastávajúci názory nevyhovujúce N. H., nedostali priestor na vyjadrenie ani raz. Mesačník Mikuláš o nich písal celkom 36-krát. Ani raz pozitívne, vždy negatívne a bez možnosti vyjadriť sa. Potrebné je potom položiť si otázku, či je takýto stav v súlade so zákonom, prípadne s dobrými mravmi a ktoré rozhodnutie súdu zvráti tento nezákonný a neetický stav. Vzhľadom na uvedené sa potom prístup súdu k sporu zdá formalistický. Nesprávny je tiež záver súdu, že skutkové tvrdenia uvedené v článku nezasiahli do cti a dôstojnosti alebo súkromia žalobkyne, resp. záver, že v tomto smere neuniesla žalobkyňa dôkazné bremeno. V tejto súvislosti odvolateľka poukázala na rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 4C/44/2020, ktorý v skutkovo a právne rovnakej veci dospel presne k opačným záverom. V tomto konaní súd nesprávne vykladá pojmy právo na opravu v zmysle § 7 ods. 1 a 3 a právo na odpoveď v zmysle § 8 ods. 1 a 3 Tlačového zákona. Rozdiely sú zrejmé z gramatického vyjadrenia právnych noriem. V tomto konaní súd až nepochopiteľne a formalisticky opomenul významný rozdiel medzi týmito normami, ale aj pravidlá formálnej logiky. Odvolateľka opakovane v skratke poukázala, čo bolo podstatou argumentácie a síce skutočnosť, že poslanci o úvere na skládku odmietli rokovať alebo rokovali, ale úver neschválili, ale neuvádza článok ich vážne dôvody, prečo sa tak rozhodli. Navyše, konanie poslancov dáva do súvislosti s trestným činom a udelením pokuty do výšky 1 000 000,- eur. Tým mali byť zmarené dôležité úlohy mesta a ohrozené životné prostredie. Súd pritom nebral do úvahy nedôveryhodnosť primátora mesta. Poslanci sa obávali, že skutočným a jediným dôvodom snahy o opätovné prekrytie skládky je korupcia. Súd tiež nesprávne vykladal návrh na odpoveď, keď vychádzal z toho, že je koncipovaná nie ako žiadosť žalobkyne, ale odpoveď viacerých subjektov. Žalobkyňa pritom

rozpráva o sebe a o kolegoch. Reaguje tak na skutočnosť, že článok je napísaný v množnom čísle a jej rozhodnutie nie je možné oddeliť od rozhodnutia ostatných. Nepasuje sa za ich hovorkyňu. Ak súd pripomenul, že žalobkyňa označila svoje vyjadrenia ako hodnotiace úsudky, táto mala na myslí skutkové tvrdenia vychádzajúce z hodnotiaceho úsudku. Konkrétne to, že N. H. je nedôveryhodnou osobou. Súdu odvolateľka ďalej vyčítala, že mali byť vypočutí svedkovia aj k otázke notorickej známosti, že žalobkyňa je členkou poslaneckého klubu Nový Mikuláš, čím by bola zodpovedaná otázka, či je žalobkyňu v článku možné presne určiť. Keďže súd takéto dôkazy nevykonal, aj toto je jedným z odvolacích dôvodov. Súd sa tiež poriadne nevysporiadal s časťou svedectva D. Y., ktorým žalobkyňa preukazovala zásah do osobnostných práv. S poukazom na uvedené dôvody odvolateľka žiadala, aby odvolací súd rozsudok zmenil v zmysle žaloby alebo zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že žiadny z odvolacích dôvodov, na ktoré žalobkyňa poukázala, nie sú dané. Odvolaním napadnutý rozsudok považuje za vecne správny, pričom mu predchádzalo zákonné konanie a žiadal preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Čo sa týka jednotlivých dôvodov zamietnutia žaloby, súd poskytol jasné a zrozumiteľné vysvetlenie, prečo posúdil aktívnu vecnú legitimáciu žalobkyne a dospel k záveru, že nie je daná. Neobstojí ani tvrdenie, že jej osoba je notoricky známa, a teda má ísť o skutočnosť všeobecne známu, ktorá sa v konaní nemusí preukazovať. Ako bolo uvedené v priebehu konania, článok nebol mierený priamo voči žalobkyňi ako fyzickej osobe a už vôbec ju tento článok menovite nespomína. V článku sú uvedení len „poslanci klubu Nový Mikuláš“, teda všeobecne okruh osôb. Žalovanému v súvislosti s odvolacími dôvodmi nie je zrejmé, prečo by mal byť vykonaný dôkaz oboznámenia sa s jednotlivými vydania mesačníka Mikuláš od decembra 2018 do novembra 2021. Tu uvedené články nemajú súvis s meritom veci a ani nie sú predmetom konania. Čo sa týka poukazu na konanie vedené pod sp. zn. 4C/44/2020 okresným súdom, v tomto prípade prejednávaná vec je skutkovo odlišná, keďže D. Y. sa domáha odpovede v súvislosti s úplne iným článkom zverejneným v mesačníku Mikuláš. Rozhodnutie doteraz nie je právoplatné. Žalovaný ďalej uviedol, že v dotknutom článku mesačníka Mikuláš nie sú uvedené žiadne informácie, ktoré by mali neúplný alebo skresľujúci charakter. Všetky uvedené informácie sú pravdivé, tak ako to bolo preukázané v konaní a navyš nemohli predstavovať zásah do cti, dôstojnosti alebo súkromia žalobkyne. Žalovaný tiež súhlasil so závermi súdu, že odpoveď obsahuje predovšetkým hodnotiace úsudky, ktoré navyš nie sú hodnotiacimi úsudkami len žalobkyne, ale sú vyjadrené množným číslom, čo navodzuje dojem, že ich píše viaceré osoby - viacerí poslanci klubu Nový Mikuláš, hoci žalobu podala a odpovede sa domáha výlučne žalobkyňa.

4. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného žalobkyňa uviedla, že pokiaľ poukazovala na notoriету - jej poznateľnosť väčším počtom ľudí, tak v tejto súvislosti žalobkyňa uvádza, že ju pozná také množstvo ľudí, že okruh jej známych sa na základe ústneho podania dostal k informácii, že spáchala trestný čin, a to napriek tomu, že nebola v článku menovaná. Poukázala na to, že celé štyri roky žalovaný diskredituje poslancov spájaním ich mena s konkrétnym poslaneckým klubom alebo iba negatívnym obsahom, v ktorom diskredituje opozíciu ako celok v snahe vyvolať negatívnu emóciu spojiť s opozíciou ako celkom, pričom táto snaha má viesť k jeho znovuzvoleniu ako niekoho, kto za ťaživý konflikt nemôže (pravdepodobne primátor). Extrémny formalizmus súdu prvej inštancie bol podľa názoru žalobkyne prelomený súdnou praxou, na ktoré jednotlivé rozhodnutia v odvolaní poukazovala. Pokiaľ žalobkyňa v práve na odpoveď použila množné číslo, znamená to len, že jej názory sú zdieľané širšou skupinou ľudí - jej kolegov. Nesprávne bola tiež pochopená argumentácia s poukazom na rozhodnutie súdu sp. zn. 4C/44/2020. Išlo o princíp, či je nevyhnutné, aby žalobca bol menovaný v článku menom alebo postačí identifikácia osoby pomocou iných znakov. Čo sa týka koncipovania odpovede, tento bol v súlade so spôsobom, akým bol článok napísaný. Odvolateľka zastáva názor, že text, ktorý žiadala zverejniť, je v súlade s účelom ustanovení Tlačového zákona. Postoj žalobkyne a jej úvahy sú dôležitou súčasťou verejnej diskusie. Právo na reakciu jej bolo upreté. Zákonodarca si nezmyselnosť právnej úpravy uvedomil a právo na odpoveď, aj na hodnotiace úsudky do zákona doplnil.

5. Vo svojej duplike k vyjadreniu žalobkyne žalovaný uviedol, že táto neuvádza žiadne nové skutkové, ani právne tvrdenia a zotrváva na svojej doterajšej argumentácii. Konštatoval, že žalobkyňa i naďalej napáda žalovaného difamačnými vyjadreniami o tom, že údajne celé štyri roky diskredituje poslancov s cieľom vyvolať negatívnu emóciu v spojitosti s opozíciou v mestskom zastupiteľstve. Nesúhlasil tiež s tvrdením žalobkyne, že súd zaujal extrémny formalizmus, ak uzavrel, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno v súvislosti s označením skutkových tvrdení v článku, ktorými malo byť zasiahnuté do jej cti, dôstojnosti alebo súkromia. Popísanie konkrétnych, nepravdivých, neúplných alebo pravdu skresľujúcich

skutkových tvrdení, ktorými malo byť zasiahnuté do cti, dôstojnosti alebo súkromia osoby, je podstatnou zákonnou náležitosťou žiadosti o odpoveď. Skutkovým tvrdením nemôže byť celkový kontext článku aj z dôvodu, že článok môže obsahovať nielen skutkové tvrdenia, ale i hodnotiace úsudky autora článku, ktoré nepodliehajú právu na odpoveď. Čo sa týka poukazu na rozsudok 4C/44/2020 OS Liptovský Mikuláš, tento bol medzičasom rozhodnutím krajského súdu zmenený tak, že žaloba žalobcu bola zamietnutá. V žalobe súd konštatoval, že popísanie skutkových tvrdení s uvedením, v čom je skutkové tvrdenie v článku nepravdivé, neúplné alebo pravdu skresľujúce a v čom sa dotýka cti, dôstojnosti alebo jeho súkromnej sféry, je obligatórnou náležitosťou už samotnej žiadosti o odpoveď. Je zrejmé, že právo na odpoveď neslúži na bezplatnú publikáciu pocitov, dojmov a názorov žalobkyne. Zopakoval ďalej, že žiadne odvolacie dôvody, ako ich predkladala žalobkyňa, nie sú dané a naďalej trval na potvrdení rozsudku.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v intenciách ust. § 379 a § 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Pri preskúvaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania, ako aj zo spisového materiálu, pričom pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu, tak ako ho zistil súd prvej inštancie. Je nepochybné, že predmetom konania bola žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala zverejnenia odpovede ako reakcie na zverejnený článok v mesačníku Mikuláš z mája roku 2021 a zaplata sumy 2 000,- eur za neuverejnenie odpovede. Hoci článok priamo ju ako poslankyňu mestského zastupiteľstva nomenoval, v článku sa identifikovala ako mestský poslanec, ktorý mohol spáchať trestný čin (vychádzajúc z kontextu v článku), resp. zodpovedá za nečinnosť a nedbanlivosť pri starostlivosti o životné prostredie (článok súvisel s poskytnutím úveru na prekrytie skládky odpadu).

8. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovanie, pričom dospel následne k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani odvolateľka vo svojom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri zhodnotení dôkazov na strane jednej, ako aj prijatými právnymi závermi na strane druhej.

9. Aj podľa odvolacieho súdu prvoinstančný súd správne dospel k záveru, že nie je daná aktívna vecná legitímácia na strane žalobkyne, nakoľko z uvedeného článku nie je zrejmé, že by konkrétne ako fyzická osoba bola v článku uvedená, resp. tiež boli správne aj ďalšie závery, že neboli naplnené predpoklady špecifikované v § 8 ods. 1 Tlačového zákona. Súd tiež skúmal, či jednotlivé výroky uvedené v článku obsahujú nepravdivé, neúplné alebo pravdu skresľujúce skutkové tvrdenia, pričom dospel k záveru, že nebolo preukázané tvrdenie o nepravdivosti, neúplnosti údajov, resp. takých, ktoré by pravdu nejakým spôsobom skresľovali. Súd prvej inštancie preto žalobu ako nedôvodnú zamietol, s čím sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil. Navyše poukazuje na skutočnosť, že judikatúra najvyššieho súdu považuje žiadosť o uverejnenie odpovede v zmysle označenej právnej normy za špecifický právny prostriedok, ktorý je určený na ochranu proti nepravým skutkovým tvrdeniam o konkrétnej fyzickej osobe, resp. skutkovým tvrdeniam dotýkajúcim sa jej cti, dôstojnosti alebo súkromia zverejnením v periodickej tlači alebo agentúrnom spravodajstve. V žiadosti o uverejnenie odpovede vymedzenej ust. § 8 ods. 3 Tlačového zákona je potrebné okrem iného uviesť popis skutkového tvrdenia s uvedením, v čom je nepravdivé, neúplné alebo pravdu skresľujúce a v čom sa dotýka cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby alebo názvu alebo dobrej povesti právnickej osoby a kde sa toto skutkové tvrdenie v periodickej tlači alebo v agentúrnom spravodajstve nachádza. Súčasťou žiadosti o uverejnenie odpovede musí byť písomné znenie odpovede, ktorá sa obmedzí len na skutkové tvrdenie, ktorým sa skutkové tvrdenie podľa odseku 1 poprie, doplní, spresní alebo vysvetlí. V tomto prípade sa žalobkyňa v skutkovom vymedzení žaloby pokúšala opísať skutkové tvrdenia, avšak žiadosť o odpoveď konkrétne zverejnené informácie ako nepravdivé v článku, neúplné alebo pravdu skresľujúce neboli vyvrátené v žiadosti o odpoveď, keď táto skutkové vymedzenie neobsahovala. Samotný súd prvej inštancie v odôvodnení zamietajúceho rozsudku zdôvodnil, že Tlačový zákon umožňuje dotknutej osobe namietať iba skutkové tvrdenia a je nepríslušné v rámci odpovede zverejňovať vlastné hodnotiace úsudky, tak ako to požadovala žalobkyňa.

10. Na základe vyššie uvedených skutočností je potom možné konštatovať, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania a poukázal aj na právne predpisy, ktorých obsah aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s § 220 CSP zdôvodnil. Z týchto dôvodov potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý bol úspešný v odvolacom konaní proti žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).